

عنوان مقاله:

تحلیل و بررسی جایگاه شکار سلطنتی و کارکردهای متنوع آن در عصر صفوی

محل انتشار:

پژوهش نامه تاریخ اجتماعی و اقتصادی، دوره 8، شماره 1 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسندگان:

رضا دریگوندی - دانشجوی دکتری تاریخ/ دانشگاه شیراز.

مصطفی ندیم - دانشیار گروه تاریخ/ دانشگاه شیراز

خلاصه مقاله:

شکار همواره به عنوان یکی از مهم‌ترین تفریحات سلطنتی در میان دودمان‌های حاکم بر ایران مطرح بوده. دوره صفوی نیز از این قاعده مستثنی نیست؛ به گونه‌ای که شکار با اقبال گسترده‌ای از جانب اکثر شاهان صفوی روبه‌رو شده است. خاندان صفوی تلاش می‌کردند از ظرفیت‌های متنوع این ورزش بهره‌برداری نمایند. شکار سلطنتی در دوره صفوی به شیوه‌های گوناگونی انجام می‌گرفت، و کارکردهای متنوعی را به همراه داشت. این مقاله با شیوه توصیفی - تحلیلی مبتنی بر متون کتابخانه‌ای تلاش دارد تا جایگاه شکار سلطنتی و کارکردهای متنوع آن در عصر صفوی را مورد بررسی قرار دهد. یافته‌های تحقیق نشان می‌دهد، شکار مهم‌ترین و در عین حال محبوب‌ترین تفریح سلطنتی در دوره صفوی محسوب می‌شده، که به دو شیوه اصلی شکار جرگه و شکار آزاد انجام می‌گرفته. در این دوره گونه‌های جانوری مختلفی همچون درندگان، پستانداران، پرندگان و آبزیان شکار می‌شده. شکار در این عصر دارای چهار کارکرد مهم تفریحی، هنری، معیشتی و سیاسی - نظامی بوده است.

کلمات کلیدی:

شکار سلطنتی، گونه‌های جانوری، شیوه‌های شکار، میرشکارباشی، آشگره‌ها، صفویان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1124217>

